

Hogyan fog elkészülni a torony?

Szabó Zoltán

Elhangzott: 2022. január 9. online

Lukács 14, 27-30: "és aki nem hordozza (veszi vállára) a keresztjét, és nem jön utánam, nem lehet nékem tanítványom, mert ki az közületek, aki ha tornyot akar építeni, nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, vajon futja-e pénzéből (lesz-e anyyija) hogy kivitelezze? nehogy azután, hogy az alapot lerakta, nem bírja bevégezni, és mind, akik szemlélik, kicsúfolják, és ezt mondják: ez az ember elkezdett építkezni, és nem bírta bevégezni." (Vida)

Sok ideig ez az igeszakasz egy rejtély volt a számomra. Sokszor foglalkoztatott ez, sok magyarázatot hallottam és olvastam, de nem jutott el hozzám, egyik sem volt kijelentés a számomra ezzel a néhány verssel kapcsolatban. Aztán később megértettem, hogy a torony építése mindent megkövetel. De tudjátok, hogy van ez? Mindezt megértjük, és azt mondjuk az Úrnak: Uram, mindent odaadok, és aztán az következik, hogy ezt a "mindent" naponta meg kell fizetni. Hogy számolom ki a költségeket? Mikor az Úr kijelentette magát, legtöbbször olyan szorultságban és nyomás alatt voltunk, hogy bizonyára azt mondtuk: Uram, odaadok mindent, csak szabaduljak meg innen. Biztosan hallottátok vagy olvastátok a hírekben, hogy Romániában minden autópálya végül kétszer vagy háromszor többbe kerül, mint az eredeti költségvetés. Mindenki, aki épített vagy felújított valamit, és egy mesterembert bíz meg, nincs olyan, hogy a mester az elején meg tudná mondani, hogy pontosan mennyibe fog kerülni a kivitelezés, és ne lépje túl ezt az összeget. Nem így van? Minden többbe kerül.

Az Úr a bennünk végzendő munkáját egy toronyépítéshez hasonlítja. A testvér azt mondta, hogy az Úr munkája bennünk hosszadalmas. Visszatekintettem az én személyes tornyomra, és az Úr világosságában megláttam olyan területeket, ahol úgy tűnik, a torony építése valahogy megakadt. És akkor az Úr világosságot gyújtott az okok és a megoldás tekintetében.

Mit adhatok én? Mibe kerül nekem, mi az, amit én kell, hogy megfizessek, hogy az Úr tovább építse bennem az Ő tornyát? Az első vers, amit olvastam: felvenni a keresztet és Őt követni. A románban, a magyarban és az angolban is ez ugyanazzal a szóval van fordítva, de az eredetiben három különböző szó van, különböző helyeken, ahol az Úr arról beszél, hogy vegyük fel a keresztet, és hordozzuk a keresztet. Nem volt még időm elmélyülni ebben az irányban, de itt arról van szó: aki nem *ragadja meg* a keresztet. Sokszor, mikor bonyolult helyzetekkel találkozom, az első reakcióm az, hogy ne ragadjam meg a keresztet, hanem különböző manőverekkel próbálkozzak, hogy csillapítsam a stresszt, és hogy minimális költségekkel ússzam meg, megszabadulva az adott helyzetből. Ha ez sikerül, akkor aztán csodálkozom, hogy a torony nagyon lassan épül.

Testvérek, a keresztény életben is minden sokkal többbe kerül, mint ahogy az elején értettük, vagy gondoltuk. Minden többbe kerül, mint ahogy én gondolom, hogy mennyibe került a testvéremnek, mert nem látjuk pontos részleteiben, hogy mi történik a testvér életében, csak tudunk valamit. Mindenki, aki az Úr útján előrehaladt, mindenki, akinek az életében az Úr úgy látszik, mint egy magas torony, ez azt jelenti, hogy ő bőségesen megfizette a költségeket: megtagadta önmagát, felvette a keresztet, és követte az Urat. Nem összeszorított fogakkal megpróbálni valahogy túlélni, ahogy én

tettem régebben.

Szeretném ezt nagyon komolyan venni, hogy a nehézségeket és azokat a helyzeteket, amelyek számomra a keresztet jelentik, kihasználjam, és megragadjam a keresztet. Az, hogy megfogom a keresztet, csak a költségek egyik része; felvenni a keresztet és nem követni az Urat - ez ugyancsak katasztrófa. Felvenni a keresztet, lemondani arról, amiről én úgy gondoltam, hogy ahogy eddig eljártam, az jobb volt. Nem számít, hogy hogy tettem eddig. Az Úr azt mondja: csak aki megtagadja magát, felveszi a keresztjét, és követ engem, annak lesz a tornya befejezve.

A kérdés nem az, hogy rendelkezek-e a befejezéshez szükséges építőanyaggal. A kérdés az, hogy itt és most, a mai helyzetekben kész vagyok-e megfizetni az árat és felvenni a keresztet? Az Úr senkit sem hívott el és senkit sem váltott meg úgy, hogy végül oda tegye valahová félkész állapotban, a félig felépített toronnyal. Az Úr nem csak egyeseknek mondta, hogy legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. Bármilyen lehetetlenül hangzik, ez az elhívás nekem is és neked is szól. Az Úrral mindennap tehetünk egy lépést e cél felé, ha magamat megtagadva megragadom a keresztet, azt, amelyet most készített az Úr nekem. Így változom meg, így épül a torony.

Azt kívánom, hogy akármilyen formában is legyen ez a kereszt, ha ez a járvány folytatódik, ha az omikron lesz az "omega" és befejeződik minden, vagy bármi is jön, az Úrnak van számunkra elkészített keresztje, a mindennapi formában, amit most megragadhatunk. Azt kell mondanunk: Uram, igen, meg akarom fizetni az árat, nem akarok az elmémben mindvégig az én dolgaimmal maradni. És mikor az Úr azt mondja, a felkészítés ezen részének vége, akkor tudjuk azt mondani, hogy többet tudtam odaadni abból, amim volt, ahhoz, hogy Ő megvalósítsa a tervét: a torony felépült, az Úr Jézus Krisztus látható lett a mi életünkben. Ámen.